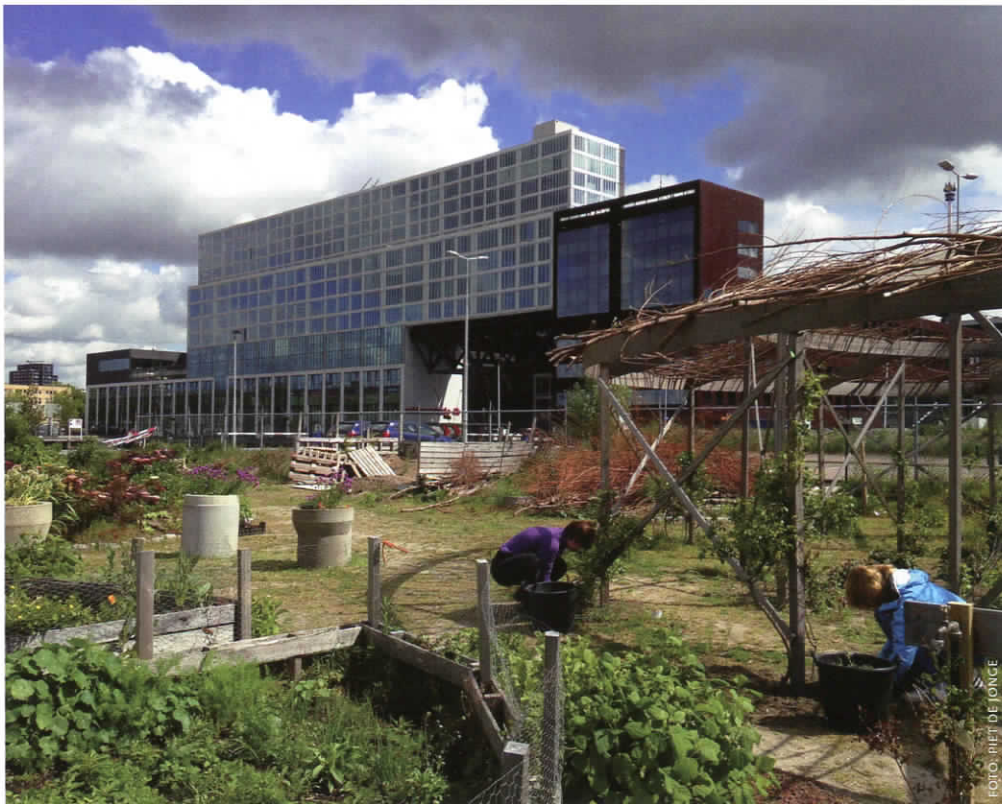

Mythes rond stadslandbouw

Stadslandbouw is een hype in Nederland. Stadsboerderijen en -moestuinen schieten als paddenstoelen uit de grond. Verondersteld wordt dat deze projecten de sociale cohesie in buurten verbeteren en dat burgers eraan meedoen omdat ze een alternatief voor bestaande voedselsystemen willen ontwikkelen.

De Wageningse onderzoeker Esther Veen onderzocht de juistheid van deze aannamen en promoveerde op 15 juni 2015 op *Community gardens in urban areas*. Ze deed uitgebreid onderzoek in zeven projecten in Almere (2x), Amsterdam, Assen, Leeuwarden, Rotterdam en Zutphen. Ze interviewde en enquêteerde deelnemers en werkte in vier tuinen ook veelvuldig mee om te ervaren hoe het er daar aan toe gaat.

Uit haar onderzoek blijkt dat de hooggespannen verwachtingen die sommige beleidsmakers hebben van stadslandbouwprojecten niet uitkomen. Bestaande sociale structuren worden er niet mee doorbroken en mensen met uiteenlopende sociale achtergronden breng je zo niet met elkaar in contact. Buurtbewoners leren elkaar wel beter

Volgens de website wil de Rotterdamse Tuin op de Pier vooral een stimulans zijn voor de sociale cohesie in de wijk. Het park, de moestuin en de fruitboomgaard moeten verder uitgroeien tot een ontmoetingsplek midden in de wijk, waar jong en oud, allochtoon en autochtoon, valide en minder valide, arm en rijk aan een gezamenlijk ideaal werken: een gezonde en groene leefomgeving.

kennen en kloppen gemakkelijker bij elkaar aan als ze hulp nodig hebben.

De stadslandbouwprojecten fungeren evenmin echt als een alternatief voedselnetwerk voor mensen die zich verzetten tegen het huidige

voedselsysteem. De deelnemers tuinieren omdat ze dat leuk vinden. Ze hebben wel een voorkeur voor biologisch en lokaal geproduceerd voedsel, maar vanuit persoonlijke motieven, niet zozeer maatschappelijke. *HD • Bron: WUR*